

е голѣмъ за насъ сегашніа праздниѣ; дваъ е грѣшно да сзгрѣшавама сега—до толкозы са светы нынѣшнытѣ дни. И тѣи пакъ ще ви повтора моето желаніе: Желаяъ ви, свѣто и радостно да измините този Свѣтъ и радостенъ празникъ на Свѣтлото Христова Въскръсваніе; желаяъ, щото вый сега хемъ весели да сте, хемъ да не сзгрѣшавате.

А какъ да сзвмѣстимъ въ себеси и едно-то и дрѣгото? Какъ да сзвмѣстимъ,—что-то въ тозы праздниѣ и да са веселимъ, и да не грѣшимъ?

Свѣтостъта и веселіето на сегашныа праздниѣ произлѣзватъ отъ възпомѣнѣваніето за І. Христа, Който е источникъ на всѣка свѣтлостъ и веселіе. Както свѣтлината и топлината на земята исхождатъ отъ слънцето; тѣи и свѣтостъта и веселіето на тозы праздниѣ са изливатъ отъ І. Христа. И тѣи, благочестивый слѣдѣтелю! Это отъ кой источникъ ты можешъ и си дѣлженъ да черпишъ за себе си свѣтостъ и веселіе: възпомѣнѣвай І. Христа, виновника на този праздниѣ,—и ты ще празниѣвашъ и свѣто и радостно. Въспомѣнѣваніето І. Христа и отъ грѣхъветѣ ще та опази и сз веселіе ще напѣлани сѣрдцето ти. І. Христосъ е препѣлненъ сз свѣтостъ и препѣлновъ сз веселіе до толкози, щото и едно минѣтно за Него възпомѣнѣваніе на дѣлаго остава въ дѣшата свѣтостъ и веселіе. Както сѣдѣлина, която е напѣлнена сз благомиризанево